

Arrest

nr. 146 527 van 27 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 september 2014 met refertenummer 46902.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat I. MOHAMMAD en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u geboren zijn in het dorp Silkhali, district Maungdaw te Myanmar. U zou een Rohingya zijn. In 2004 zou u samen met uw ouders Myanmar hebben verlaten omdat u vader werkloos was. Uw vader zou slechts twee maanden per jaar als landbouwer kunnen werken hebben. U zou samen met uw ouders in Cox Bazar (Bangladesh) hebben verbleven. In 2007 zou u samen met uw ouders voor twee maanden teruggegaan zijn naar Myanmar voor het landbouwwerk van uw vader. Daarna zouden jullie teruggekeerd zijn naar Bangladesh. In 2009 reisde u samen met uw ouders wederom naar Myanmar voor het landbouwwerk van uw vader. Na twee maanden en 17 dagen

zouden jullie teruggegaan zijn naar Bangladesh. Midden 2012 (tussen april en mei) zou u samen met uw ouders opnieuw naar Myanmar zijn gegaan. Twee dagen na jullie aankomst zouden de Birmezen de Rohingya hebben aangevallen. De Birmezen zouden ook uw huis in brand gestoken hebben. U en uw ouders zouden een verschillende boot genomen hebben naar Bangladesh. In de vlucht zou u uw ouders zijn kwijtgeraakt. U zou vervolgens een paar maanden in Cox Bazar (Bangladesh) hebben verbleven. Vervolgens zou u zes of zeven maanden in Chittagong verbleven hebben bij een Bengaal genaamd (H.). Op 24 juli 2013 zou u Bangladesh hebben verlaten. Per bus zou u naar India gereisd hebben. U zou verder over land via Pakistan, Iran en Turkije naar Griekenland hebben gereisd. Per schip en per taxi zou u naar België gekomen zijn. Op 27 september 2013 vroeg u asiel aan in België. Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn. Het leeftijdsonderzoek dd. 17 oktober 2013 gaf echter aan dat u meerderjarig bent.

U legde geen documenten voor betreffende uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient opgemerkt te worden dat u aangaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") dat u geboren bent op 25 maart 1997 (zie verklaring "DVZ" dd.19/11/2013). U hield deze verklaring vol tijdens het gehoor bij het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p.2). U stelde dat u uw eigen geboortedatum niet kent en deze datum u werd verteld door de smokkelaar (zie gehoorverslag CGVS p.2). Dit kan niet overtuigen gezien u zelf verantwoordelijk bent voor uw afgelegde verklaringen. Hierbij verwijst het CGVS naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op datum van 17 oktober 2013 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd, overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent (zie administratief dossier). U bent ook niet in beroep gegaan tegen het resultaat van het leeftijdsonderzoek (zie gehoorverslag CGVS p.3). Aldus blijkt dat u ouder bent dan u zich voordoet aan de Belgische autoriteiten. U trachtte aldus de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit ondermijnt reeds de oprechtheid van uw verklaringen.

Verder kan er om volgende redenen geen geloof worden gehecht aan uw bewering een Rohingya te zijn uit Myanmar. Het CGVS hield er rekening mee dat u naar eigen zeggen op zesjarige leeftijd naar Bangladesh kwam. Echter dient hierbij aangestipt te worden dat u bij uw ouders leefde in Bangladesh en regelmatig samen met hen terugkeerde naar Myanmar (zie gehoorverslag CGVS p.4). Gezien u uw ingeroepen vrees voor vervolging baseerde op uw Rohingya-zijn mag van u enige kennis aangaande uw 'roots' verwacht worden. Zo is het opvallend dat u in de Bengaalse taal zou gesproken hebben met ouders. Men kan immers verwachten gezien uw beweerde terugkeer naar Myanmar en het contact met uw ouders dat zij Rohingya met u spraken (zie gehoorverslag CGVS p.4 en p.5). U beweerde wel Rohingya te kennen maar het is dan ook bevreemdend dat u het gehoor bij het CGVS en de "DVZ" in het Bengaals wilde doen. U stelde dat u praatte met andere Rohingya en dat dit in het Bengaals verliep wat ook al eigenaardig te nemen is (zie gehoorverslag CGVS p.8). Hierbij kan nog aangestipt worden dat u de woorden landbouwer/boer, geld, kip en dorp niet kan aangeven in de Rohingya taal (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.11). Dit zijn nochtans woorden uit uw directe leefomgeving. U beweerde foutief dat 'okata' staat voor een soort van sjaal (zie gehoorverslag CGVS p.8). Dit is echter een dorpsoudste. U gaf aan dat u de Bengaals cultuur hebt geadopteerd (zie gehoorverslag CGVS p.8). Dit kan niet overtuigen gezien u bij uw ouders woonde, terugkeerde naar Myanmar en in contact stond met andere Rohingya (zie gehoorverslag CGVS p.8). U stelde foutief dat de hoofdstad van Arakan Maungdaw is, dit is echter Sittwe (zie gehoorverslag CGVS p.5). U kende ook de hoofdstad van Myanmar niet (zie gehoorverslag CGVS p.5). U kon ook niet verduidelijken wat de "SLORC" is (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kon ook zeer weinig vertellen over de geschiedenis van de Rohingya behalve dat de Rohingya in Myanmar zoals Bengalen worden behandeld, geen nationaliteit en geen rechten hebben (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het is zeer opmerkelijk dat uw ouders met u niet over de cultuur van de Rohingya zouden hebben gepraat gezien uw beweerde afkomst (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het is ook zeer bevreemdend te noemen dat u de situatie voor Rohingya in Myanmar tot 2011 probleemloos noemde gezien de Rohingya sinds decennia lang al problemen kennen in Myanmar (zie gehoorverslag CGVS p.10). U wist ook niet wat een "TRC"- 'Temporary Registration Card' is (zie gehoorverslag CGVS p.10). Nochtans wordt deze kaart al sinds 1995 uitgereikt aan bewoners van de staat Arakan, waaronder ook u valt. Bovendien kan u met dit document werken en verblijven in de staat (zie document 3, blauwe map). Het is dan ook opvallend gezien uw ouders regelmatig terugreizen naar Myanmar om landbouwwerk te verrichten dat u daar nooit van hebt

gehoord. U kon ook de Birmese vlag niet beschrijven (zie gehoorverslag CGVS p.12) Ook uw kennis over de leefwereld van Rohingya's in Bangladesh is zeer beperkt. Zo beweerde u gehoord te hebben van vluchtelingenkampen voor Rohingya's in Bangladesh maar kon u geen enkel kamp bij naam benoemen (zie gehoorverslag CGVS p.8 en p.9.). U bleef ook summier over de levensomstandigheden voor Rohingya in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.9). U kon ook bijna niets vertellen over repatriëringsprogramma's die Bangladesh opzette voor Rohingya's (zie gehoorverslag CGVS p.9). Dit alles ondermijnt reeds uw bewering een Rohingya te zijn.

Dat u geen Rohingya bent, kan ook blijken uit de rest van uw asielrelaas. U beweerde immers in de periode **april-mei 2012** teruggekeerd te zijn naar Myanmar. Na twee dagen zouden er volgens u onlusten zijn uitgebroken (zie gehoorverslag CGVS p.12). Echter uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze rellen pas gestart zijn op **8 juni 2012** (zie document 2, blauwe map). Dat u daarbij niet aanwezig was, kan ook blijken uit uw verdere verklaringen. U hebt geen weet van de aanleiding van deze rellen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Noch weet u hoelang de rellen hebben geduurd (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kon slechts summier aangeven hoe de Birmese overheid reageerde op de rellen (zie gehoorverslag CGVS p.12). U weet ook niet of er een avondklok werd geïnstalleerd, wat nochtans zo was, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw dossier (zie document 2, blauwe map). U bleef ook heel op de oppervlakte hoe u dan precies bent kunnen ontkomen (zie gehoorverslag CGVS p.13). Daarenboven dient het CGVS aan te stippen dat uw chronologie niet overeenstemt. Immers beweerde u dat u in de periode april-mei 2012 terugkeerde naar Bangladesh en vervolgens nog zes of zeven maanden in Bangladesh verbleef. Dit zou betekenen dat u in oktober 2012 Bangladesh zou hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS p.11 en p.4). Echter gaf u aan dat u pas in juli 2013 Bangladesh verliet (zie gehoorverslag CGVS p.6). U hiermee geconfronteerd stelde u dat u elf maanden nog in Bangladesh verbleef wat nog niet overeenstemt met uw verklaringen. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw laatste verblijfplaatsen. Uit dit alles kan besloten worden dat u geen Rohingya bent die afkomstig is uit Myanmar.

Gezien bovenstaande opmerkingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde afkomst als Rohingya uit Myanmar. Hierbij dient nog aangestipt te worden dat u geen problemen hebt gekend in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.12).

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het algemeen rechtsbeginsel van recht op verdediging".

Verzoeker heeft geen idee van zijn geboortedatum en heeft geen enkel document om deze te staven. De smokkelaar gaf hem gemakkelijksheidshalve "25/03/1997". Verzoeker meent dat hem niet verweten kan worden verantwoordelijk te zijn voor zijn eigen verklaringen. Hij stelt: "onder asielzoekers is het algemeen geweten dat het heel moeilijk is om erkend te worden, zeker als je geen documenten hebt (en als je er dan hebt dan worden ze als vals beschouwd). Verzoeker kon dan ook maar afgaan op de "ervaring en wijsheid" van de smokkelaar (hij wordt ervoor betaald)." Verder meent verzoeker dat, als hij de gelegenheid had gehad om vooraf met een advocaat te spreken, hij deze fout niet gemaakt zou hebben. Hij meent dan ook dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde dat zijn vader Bangladeshi was. "Het is dan ook evident dat de wil van de vader gold en dat er dus ten huize inderdaad de Bengaalse taal werd gesproken en ook die cultuur werd meegegeven. Des te meer daar de familie geen problemen wou hebben." Verzoeker heeft weldegelijk aangegeven dat er problemen

waren voor de Rohingya. Er mag volgens hem niet uit het oog verloren worden dat hij als kind Myanmar had verlaten.

Verder geeft verzoeker toe dat hij zich in data en aantal maanden heeft vergist, maar hij vindt dit menselijk nu alles reeds meer dan twee jaar geleden heeft afgespeeld en alles heel hectisch en plots verliep. Verzoeker meent dan hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund en verwijst naar rechtspraak van de Raad.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 1 en 2, a) en b) en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Verzoeker meent dat uit de motivering van verweerder niet blijkt waarom hij niet aan artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet voldoet. *“Er kan niet op ernstige wijze gesteld worden dat er getwijfeld wordt aan de laatste woonplaats van verzoeker of zijn nationaliteit. Zijn nationaliteit is ofwel staatloos ofwel Bangladeshi.”* Verzoeker wijst erop dat er geen enkele vraag werd gesteld over Bangladesh. *“Tevens wordt in de bestreden beslissing geen enkel twijfel geuit over de reisroute daar waar bij elke beslissing, indien er ongeloofwaardigheden zijn over de reisroute, dit altijd vermeld wordt ongeacht het aantal andere ongeloofwaardigheden.”* Er is geen enkele twijfel over dat verzoeker quasi zijn hele leven in Bangladesh geleefd heeft en van daar naar België gevlucht is. Desondanks vindt men in het administratief dossier geen informatie inzake de huidige veiligheidssituatie in Bangladesh, noch aangaande de leefomstandigheden en de rechten van ongedocumenteerde bewoners van Bangladesh.

2.2.1. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Voormeld artikel 48/4, § 1 kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming (Kwalificatie-richtlijn) definieert in artikel 2, n) het *“land van herkomst”* als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”*.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats.

Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen.

Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de *“nationaliteit”* begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij tijdens zijn gehoor vasthoudt aan zijn geboortedatum van 25 maart 1997, terwijl uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat verzoeker meerderjarig is (administratief dossier, stuk 12), (ii) geen geloof gehecht kan worden aan zijn bewering een Rohingya uit Myanmar te zijn, en (iii) zijn verklaringen niet overeenstemmen met de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) en incoherent zijn.

Waar verzoeker stelt dat de smokkelaar hem *“gemakkelijkheidshalve”* een geboortedatum gaf en hij afging op de *“wijsheid en ervaring”* van deze smokkelaar, dient erop gewezen dat verzoeker weldegelijk zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt. Bovendien kan verzoekers bewering dat hij afging op de raad van een smokkelaar of andere asielzoekers niet als afdoende verschooning worden aangenomen voor het feit dat hij tijdens zijn gehoor op het CGVS bleef volhouden aan een geboortedatum die omwille van de beslissing van de Dienst Voogdij reeds onaannemelijk was geworden. Ten overvloede kan erop gewezen worden dat niets verzoeker ervan weerhield om voorafgaand aan zijn verklaringen op de DVZ een advocaat te raadplegen.

Waar verzoeker stelt dat hij op de DVZ verklaarde dat zijn vader Bangladeshi is, dient vastgesteld dat verzoeker geenszins dergelijke verklaring heeft afgelegd. Er wordt, integendeel, geen gemengde afkomst weergegeven (administratief dossier, stuk 13, verklaring 6.d en 6.e). Bovendien antwoordde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS bevestigend op de vraag of zijn ouders Rohingya zijn en maakte hij nergens melding van het feit dat zijn vader Bangladeshi zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 5). De verklaringen in onderhavig verzoekschrift stemmen dan ook niet overeen met zijn verklaringen op de DVZ en op het CGVS en doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Verder dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde geen problemen te hebben gekend in Bangladesh (gehoorverslag CGVS, p. 12).

Waar verzoeker aanvoert dat hij zich vergist heeft met betrekking tot data omdat de feiten zich meer dan twee jaar geleden afspeelden en alles hectisch en plots verliep, dient opgemerkt dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Gelet op de impact van deze feiten op de levensloop van verzoeker worden deze geacht in het geheugen te zijn gegrift.

Verzoeker kan evenmin gevolgd worden waar hij aanvoert dat geen vragen werden gesteld over Bangladesh en dat hij daar zijn hele leven heeft gewoond. Hij situeerde zijn problemen immers zelf in Myanmar. Bovendien geeft verzoeker in onderhavig verzoekschrift geen enkel concreet element met betrekking tot Bangladesh dat volgens hem belangrijk is voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.

Rekening houdend met het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Aangezien, gelet op het voorgaande, verzoeker zijn nationaliteit, zijn etnische afkomst en zijn recente verblijfplaats(en) niet aannemelijk weet te maken, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat zijn asielaanvraag voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient het reëel risico op ernstige schade beoordeeld te worden ten aanzien van het land van herkomst. Krachtens voormeld artikel 2, n) van de Kwalificatierichtlijn wordt het "land van herkomst" gedefinieerd als het land waarvan de aanvrager de nationaliteit bezit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats.

Verzoeker verklaarde te zijn geboren in Myanmar en te behoren tot de Rohingya (gehoor CGVS, p.3). Het is ingevolge zijn beweerde problemen omwille van zijn etnie in Myanmar, het land van zijn nationaliteit, dat hij in Bangladesh zou hebben verbleven. Verzoeker heeft nergens gesteld dat hij de nationaliteit van Bangladesh zou hebben, noch heeft hij aangetoond staatloos te zijn. Derhalve kan Bangladesh niet aanzien worden als het land ten aanzien van hetwelk de subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht. Het komt niet aan het CGVS noch aan de Raad toe om de nationaliteit van een asielzoeker te bepalen; evenmin hebben deze instanties de wettelijke bevoegdheid vast te stellen of een persoon staatloos is.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Gelet op de hogere vaststellingen met betrekking tot zijn beweerd land van herkomst, gelezen in de zin van zijn land van nationaliteit, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS